

DECIZIA nr. 566/10.12.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **X** cu domiciliul in
str. x, sector x, Bucuresti
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector 2 prin adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x/08.11.2012, cu privire la contestatia formulata de domnul **X** reprezentat conventional prin x cu sediul in Bucuresti, Calea x, sector 1.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x, il constituie Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, comunicata prin posta cu confirmare de primire la data de 30.10.2012, prin care s-au stabilit in sarcina domnului **X** accesorii aferente TVA in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere prevederile art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul **x**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x domnul **X** solicita anularea Deciziei nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, din dosar fiscal nr. x si exonerarea de la plata sumei de x lei, reprezentand accesorii aferente Deciziei nr. x si a Deciziei nr. x din urmatoarele motive:

Prin sentinta civila nr. x/08.11.2010, Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal, in dosarul nrx/2/2010 a dispus suspendarea executarii Deciziei nr. x/09.07.2010 si a raportului de inspectie fiscala nr. x/18.06.2010.

Prin sentinta civila pronuntata in dosarul nr. x/2/2011, Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal, a dispus suspendarea executarii Deciziei nr. x/01.02.2011 si a raportului de inspectie fiscala nr. x/17.01.2011, ambele sentinte fiind executorii de drept.

Totodata, prin deciziile irevocabile ale Inaltei Curti de casatie si Justitie in dosare ce au avut ca obiect solutionarea recursurilor privind cererea de suspendare a executarii, s-a hotarat respingerea recursurilor declarate de catre ANAF.

Invoca Decizia nr. x/09.09.2011 emisa de DGFP-MB prin care a fost solutionata contestatia impotriva Deciziei de calcul accesorii nr. x/17.04.2011 si in aceste conditii sustine actele emise de Administratia Finantelor Publice sector 2 referitoare la dobanzi si penalitati sunt nelegale si abuzive.

Ca teme legal invoca prevederile art. 21, 119, ,205-207 Cod procedura fiscala si art. 1, 14 din Legea nr. 554/2004.

In concluzie, contestatarul solicita admiterea contestatiei, anularea Deciziei nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii si exonerarea de la plata sumei de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

II. Prin Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a stabilit in sarcina contribuabilului dobanzi in suma de x lei calculate pentru perioada 31.12.2011-30.09.2012 asupra debitului in suma de x lei stabilit prin Decizia nr. x/01.02.2011, in suma de x lei calculate pentru perioada 31.12.2011-23.03.2012 asupra debitului in suma de x lei si in suma de x lei calculate pentru perioada 23.03.2012-30.09.2012 asupra debitului in suma de x lei stabilit prin Decizia nr. x/09.07.2010.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatar, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organelor de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale aveau dreptul sa emita decizii de calcul accesorii prin care sa calculeze dobanzi de intarziere in conditiile in care instantele judecatoresti au suspendat executarea actelor administrative fiscale pana la pronuntarea instantei de fond cu privire la actiunea in anulare a actelor administrative fiscale

In fapt, prin Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, Administratia Finantelor Publice sector 2 a stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei, dobanzi in suma de x lei calculate pentru perioada 31.12.2011-30.09.2012 asupra debitului in suma de x lei stabilit prin Decizia nr. x/01.02.2011, in suma de x lei calculate pentru perioada 31.12.2011-23.03.2012 asupra debitului in suma de x lei si in suma de x lei calculate pentru perioada 23.03.2012-30.09.2012 asupra debitului in suma de x lei stabilit prin Decizia nr. x/09.07.2010.

Societatea a formulat actiune in contencios administrativ ce a facut obiectul dosarelor nr. x/2/2010 si nr. x/2/2011 la Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal prin care a solicitat suspendarea executarii Deciziilor nr. x/09.07.2010 si nr. x/01.02.2011.

Prin sentinta civila nr. x/08.11.2010, Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal, in dosarul nr. x/2/2010 a dispus suspendarea executarii Deciziei nr. x/18.06.2010 si a raportului de inspectie fiscala nr. x/18.06.2010 pana la pronuntarea instantei de fond cu privire la actiunea in anulare a actelor administrative fiscale, asa cum rezulta din certificatul de grefa emis la 16.11.2010 de Curtea de Apel Bucuresti.

Prin Decizia nr. x/27.09.2011 Inalta Curte de Casatie si Justitie - Sectia Contencios Administrativ si Fiscal respinge recursul formulata de ANAF – Directia Generala de Coordonare Inspectie fiscala ca nefondat.

Prin sentinta civila nr. x/18.05.2011 pronuntata in dosarul nr. x/2/2011, Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal, a dispus suspendarea executarii Deciziei nr. x/01.02.2011 si a raportului de inspectie fiscala nr. x/17.01.2011 pana la pronuntarea instantei de fond cu privire la actiunea in anulare a actelor administrative fiscale asa cum rezulta din certificatul de grefa emis la 25.05.2011 de Curtea de Apel Bucuresti.

Prin Decizia nr. x/29.11.2011 pronuntata in dosarul nr. x/2/2011, Inalta Curte de Casatie si Justitie - Sectia Contencios Administrativ si Fiscal, a respins recursul declarat de Ministerul Finantelor Publice - ANAF – Directia Generala de Coordonare Inspectie fiscala impotriva sentintei civile nr. x/18.05.2011 a Curtii de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal ca nefondat.

Impotriva deciziilor nr. x/09.07.2010 si nr. x/01.02.2011, contestatara a formulat actiune in contencios inregistrata la Curtea de Apel Bucuresti in data de 11.11.2011 si care face obiectul dosarului nr. x/2/2011, prin solutia pronuntata in 22.05.2012 a dispus „In baza art. 244 alin. 1, pct. 1 C.proc. civ., suspenda judecata pana la pronuntarea hotararii de catre Curtea de Justitie a Uniunii Europene [.....]”.

Referitor la "**Suspendarea executarii actului**" art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

"Art. 14. - (1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, dupa sesizarea, în conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul sau a autoritatii ierarhic superioare, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ unilateral pâna la pronuntarea instantei de fond. În cazul în care persoana vatamata nu introduce actiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea înceteaza de drept si fara nicio formalitate.

(...)

(4) Hotarârea prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacata cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(...)

7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării."

În speta sunt incidente și prevederile art.119 alin.1) și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală prevede :

"Art. 119 – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată , se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(...)

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale".

Din interpretarea textelor legale, rezulta ca accesoriile se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, iar efectul suspendării executării titlului de creanță constă în aceea ca autoritatea fiscală nu este în drept să solicite plata accesoriilor pe perioada cât plata debitului principal care le generează este suspendată.

Din documentele aflate la dosar se reține ca accesoriile contestate au ca bază de calcul debite care au făcut obiectul Deciziilor nr.09.07.2010 și nr. x/01.02.2011, titluri de creanță a caror executare a fost suspendată prin sentințele din 08.11.2010 și 18.05.2011 a Curții de Apel București, Secția a VIII – a Contencios Administrativ și Fiscal, rămase irevocabile prin deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție la 27.09.2011, respectiv 29.11.2011 până la pronunțarea instanței de fond cu privire la acțiunea în anulare a actelor administrative fiscale aflate pe rol și care face obiectul dosarului nr. x/2/2011.

Efectul executării unui act administrativ îl constituie recuperarea debitelor stabilite prin acesta.

Or, în condițiile suspendării executării actelor contestate, prin hotărâre judecătorească până la pronunțarea instanței de fond cu privire la acțiunea în anulare a actelor administrative fiscale, emiterea de decizii de calcul accesorii este eronată în condițiile în care acestea nu pot fi încasate pe perioada cât dăinuie efectul suspendării.

Pentru debitele stabilite suplimentar de plată prin deciziile de impunere contestate datorate dobânzi, majorări și penalități de întârziere pentru neachitarea la termen a acestora, dar accesoriile urmează să fie stabilite prin decizii de calcul accesorii comunicate contribuabilului numai după încetarea suspendării actelor administrative care le-au generat și în funcție de soluțiile pronunțate cu privire la anularea titlurilor de creanță.

Faptul ca instanța a suspendat executarea deciziilor de impunere, nu înseamnă ca a exonerat contribuabilul de plată debitelor constatate de organele fiscale, sau ca respectivele debite nu ar fi corect determinate, ci a dispus ca în baza respectivelor decizii de impunere nu se poate începe executarea silită până la pronunțarea instanței pe fond asupra anulării acestora, iar emiterea de decizii de calcul accesorii în această etapă, are același rezultat și, anume nu pot fi executate.

Având în vedere documentele aflate la dosar, actele normative incidente cauzei și cele reținute în conținutul deciziei, urmează să se deființe Decizia nr. xreferitoare la obligațiile de plată accesorii , prin care s-au stabilit accesorii aferente obligațiilor fiscale în suma totală de x lei, se va desființa, în baza **art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Ținând seama de cele sus menționate se remite cauza Administrației Financelor Publice sector 2, urmând ca organele fiscale să facă verificările ce se impun și în funcție de soluțiile pe care urmează să le pronunțe instanța, să emită decizii de calcul accesorii, după încetarea efectului suspensiv la plată a debitelor care generează aceste accesorii.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit. (a) si art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare,

DECIDE:

Desfiinteaza Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, prin care Administratia Finantelor Publice sector 2 a stabilit in sarcina domnului X accesorii in baza evidentei pe platitori in suma totala de **x lei** aferente obligatiilor fiscale, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului tinand cont de prevederile legale precum si de cele retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Curtea de Apel Bucuresti.